



ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΠΕΝΤΖΙΚΗΣ

Γυναίκα στη γύμνια της
φέρει το ποίημα σκοτεινιάζει
με μιὰ γεροντική ήσυχία
τὰ παιδιά άκούγονται μακριά
στον κοντινό δρόμο
μ' έφηβική έπιτυχία
ή Παλίμψηστη -Λιβιδώ.



Οι παλιάτσοι

Κορυφαίοι παλιάτσοι που φτιασιδώνουν την άγάπη τους στους καθρέφτες με καμφορά και άρώματα γράφοντας πολλά άλφα μέσα στους στίχους μνημονεύοντας τον Μ. και τη λαμπάδα των ματιών του στο τελευταίο ήλίθιο. Μή τους δίνετε άφορμές να σάς κατηγορήσουν για μιá σπασμένη ρυτίδα πίσω από καθρέφτες άποχωρισμού καθώς πεθαίνουν τα σκυλιά πριν σάς ξαναδοούν, και παραμύθια της Χρ. που τη συγκλόνισ' ένα βιβλίο που μ' άφησ' άδιάφορο. Μή τους άφήνετε να λένε πως σάς άγαπούν παίρνοντας π ό ζ ε ς ρ ο μ α ν τ ι κ έ ς κι' ύστερα σάς σπάζουν τα δόντια και σάς ζητάνε δανεικά. Συμφιλιώνονται με τους έχθρούς σας, σάς λημονοούν μέσα σε μουσικές και πρόσωπα που άγαπήσατε παράφορα και, τραγικά, σάς τα ξαναθυμίζουν με χειρονομίες υπέρτατης μοναξιάς. Τη θέλησή σας κρατείστε λευκή —όχι για ρητορεία ή συμβολικά, καθώς λέμε— μα για να είναι περίσπτη σε μιá γιορτή καρναβαλιού που φανερώνει τους άληθινούς και τους τιποτένιους, τους τιποτένιους.